

[Kr. Johansen.]

ved, fordi det var et Middel til at trykke Lønnen nedad. Nu er Forholdet dette, at det virker i modsat Retning, men jeg vil gerne minde om, at det er inderst inde og ret beset i Virkeligheden et Udslag af det, som man fra anden Side ellers altid er saa glad ved, nemlig den økonomiske Liberalisme.

Jeg tror ikke, jeg har mere at sige i Øjeblikket. Jeg vil dog gerne slutte med den Bemærkning, at hvis Diskussionen trækker i Langdrag, er det i hvert Fald ikke mig, der har bidraget mest dertil.

Bjerg: Det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen talte om, at det var en ny Linie, der blev trukket op nu. Det er det muligvis for Landbrugets Vedkommende, men det er underligt, at man aldrig hører noget om det fra den Side, naar det er Industriens Forhold det gælder. Dèr er det ikke nogen ny Linie. Industrien har faaet Lov at sælge sin Eksport og tage Prisen derfor.

Naar det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen mener, at den Eksportpris, vi kan faa fra de saakaldte Tredielande, ligger over, hvad Produktionsomkostningerne betinger, saa er det ganske givet, fordi det ærede Medlem ikke har nogen rigtig Indsigt i dette Spørgsmaal. Det vil ganske givet vise sig, naar vi kommer til det nye Skatteaar. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem kom med sin Statistik fra de foregaaende Skatteaar, men man maa huske paa, at for Skatteaaret 1946—47 er det Avlen fra 1945, eventuelt en Del af den fra 1944, der gør sig gældende. Jeg gjorde, første Gang jeg havde Ordet, opmærksom paa, at naar Landbruget har været i Stand til at bære disse Byrder gennem Aarene uden at synke fuldkommen i Knæ, saa er det netop, fordi vi har haft en Række gode Høstaar, baade hvad Græsningen og hvad selve Kornudbyttet angaar, og det er selvfølgelig af fundamental Betydning for Landbrugets Økonomi.

Dernæst fremhæver det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen, at Omkostningerne bør sænkes. Ja, det var rart at vide, hvorledes det kan gøres. Hvis det, som det ærede Medlem har omtalt her, skal ske ved at sætte Foderstofprisen ned, er den Vej jo ikke særlig bred og farbar i Betragtning af, at man ikke kan købe væsentligt af Foderstoffer. Og naar det ærede Medlem vil sætte Prisen paa Frihandelskornet ned, kan man ikke sige, at det hjælper Landbruget i Almindelighed. Det kan muligvis hjælpe en lille Part af Landbruget, men saa gaar det

ud over en anden Part, ligesom det gaar ud over den lønnede Medhjælper i Landbruget, fordi de Landbrugere, der maa levere Korn til den mindre Pris, selvfølgelig ikke vil være i Stand til at give den samme Løn til deres Folk. Men man mærker jo ret ofte, at der fra den Side er meget større Interesse for Industrierarbejderne end for Landbrugsarbejderne.

Saa vil jeg gerne sige med Hensyn til Paastanden om, at den foreliggende Ordning med større Baconpris og større Smørpris er til Fordel for det større Landbrug, at det er den ikke. Den er til forholdsvis meget større Fordel for det mindre Landbrug, idet Besætningerne og Bacon- og Smørproduktionen er forholdsvis meget større i det mindre Landbrug end i det noget større Landbrug.

Jeg har ikke sagt, at Landbruget var paa Afgrundens Rand. Jeg har kun peget paa det rimelige i, at Landbruget — saavel det mindre som det større — fik et Arbejdsvederlag for sin Indsats. Det er aldrig saadan, at Landbruget pludselig klapper sammen, fordi der kommer et daarligt Aar. Jeg fremhævede for øvrigt ogsaa, at et mindre godt Avlsaar maa Landbruget selvfølgelig selv tage Tabet ved, og det kan det ogsaa gøre, fordi det altid kan skaffe Udvej ved en Reduktion af Besætningerne; der er investeret en vis Kapital i Landbruget, hvoraf en Del altid er disponibel, saa man kan komme over et daarligt Aar. Jeg har ikke sagt, at Landbruget var paa Afgrundens Rand, men jeg vil hævde, at det er ret og rimeligt, at Landbruget faar et Vederlag for sin Arbejdsindsats i Lighed med de øvrige Erhverv. Det er ikke alene rimeligt, det er noget, der engang er vedtaget her paa Rigsdagen af de forskellige Partier, og som Partierne vilde gaa ind for.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen, der peger paa, at Tredielandsmulighederne forekommer ham at være midlertidige, at det er ikke noget nyt Argument; det siger de engelske Forhandlere ogsaa, men man kan jo altid diskutere, hvor langvarige eller kortvarige disse Muligheder er. Der er afgjort Folk, der mener, at Danmark har meget store Salgsmuligheder andre Steder, og efterhaanden som Trafikmidlerne fuldstændig ændrer Karakter, kan Danmark komme til at afsætte Varer paa Steder, som vi tidligere slet ikke regnede med.

Maa jeg videre understrege, at det er ikke fra dansk Side, man har drevet Pri-